

Ještě spí chata

František Nedvěď

1. Když před chajdou stojím a první slunce šíp
se do krajáče mlhy ponoří
Pak vzpomínky spojím si v zlatě tkanou nit
a leskem její srdce zahoří.

R: Ještě spí chata na skále nad řekou
a není nikdo, kdo by v ní se probudil.
Jenom prázdnotě smím zpívat píseň svou
a nikdo nevyjde ven, kdo by pochopil.
Že smutné je ráno, když v krbu je tma,
nezvoní smích a nejsou k snídani dva.
Ještě spí chata na skále nad řekou,
nad řekou a čeká až ji jednou vzbudí štěstí dvou.

2. Za měsíčních nocí, když staré řeky hlas
do skalních strání letí tmou
tu tajemnou nocí sám se vrátím zas,
tam kde oheň praská nad skálou.

R: